

Jumalan Pojan valtuuksien todistajat

"Jos te uskoisitte Moosesta, uskoisitte myös minua – juuri minusta hän on kirjoittanut."

30 »Omin neuvoin minä en voi tehdä mitään. Minä tuomitsen sen mukaan mitä kuulen, ja tuomioni on oikea, sillä minä en pyri toteuttamaan omaa tahtoani, vaan lähettäjäni tahdon.

31 »Jos itse todistan puolestani, ei todistukseni ole pätevä. 32 Mutta minusta todistaakin toinen, ja minä tiedän, että todistus, jonka hän minusta antaa, on pätevä. 33 Te

lähetitte edustajanne Johanneksen
luo, ja hän todisti totuuden puolesta.
34 En minä tarvitse kenenkään
ihmisen todistusta, mutta sanon teille
tämän, jotta pelastuisitte. 35
Johannes oli kirkkaalla liekillä
palava lamppu, mutta vain hetken
aikaa te halusitte nauttia hänen
valostaan.

36 »Minulla on todistus, joka on
Johanneksen todistusta painavampi:
teot, jotka Isä on antanut
tehtäväkseni. Nämä teot, jotka minä
teen, todistavat, että Isä on minut
lähettänyt. 37 Myös Isä itse, minun
lähettäjäni, on antanut minusta
todistuksen. Te ette ole koskaan
kuulleet hänen ääntään ettekä
nähneet hänen kasvojaan, 38 eikä
hänen sanansa pysy teissä, sillä te
ette usko sitä, jonka hän on
lähettänyt. 39 Te kyllä tutkitte
kirjoituksia, koska luulette niistä
löytävänne ikuisen elämän – ja
nehän juuri todistavat minusta. 40

Mutta te ette tahdo tulla minun luokseni, että saisitte elämän.

41 »En minä ole ihmisten kiitoksen tarpeessa. 42 Minä tunnen teidät: teissä ei ole rakkautta Jumalaan. 43 Minä olen tullut Isäni nimissä, ettekä te ota minua vastaan. Mutta jos joku toinen tulee omissa nimissään, silloin te kyllä olette vastaanottavaisia. 44 Kuinka te voisittekaan uskoa! Te kärkytte kunniaa toisiltanne ettekä etsi sitä kunniaa, joka tulee yhdeltä ja ainoalta Jumalalta.

45 »Älkää luulko, että minä teitä Isäni edessä syytän. Teidän syyttäjänne on Mooses, hän, johon olette panneet toivonne. 46 Jos te uskoisitte Moosesta, uskoisitte myös minua – juuri minusta hän on kirjoittanut. 47 Mutta kun te ette usko hänen kirjoituksiaan, kuinka voisitte uskoa minun puhettani!»

KRISTITYN TOIVO

205 Jo monia vuosia sitten tulin päivä päivältä yhä varmemmaksi tietystä asiasta, josta silloin kirjoitin: Odota Jeesukselta kaikkea. Sinulla itselläsi ei ole mitään, sinä itse et ole minkään arvoinen etkä kykene mihinkään. Hän tekee kaiken, jos sinä vain jättäydyt hänelle. Aikaa on kulunut, ja tuo vakaumukseni on tullut yhä voimakkaammaksi ja syvemmäksi. Olen nähnyt monien panevan toivonsa Jumalaan ja heidän sitten syttyvän ihmeellisellä tavalla rakkauden liekkeihin. Tämä tuli panee sydämen lyömään voimakkaasti, etteivät he lannistu eivätkä käy heikoiksi, vaikka he joutuvatkin matkallaan kärsimään, toisinaan hyvinkin ankarasti.

Tämän päivän messun lukukappaletta lukiessani olin hyvin liikuttunut ja kuvittelen mielessäni, että teillekin kävi samoin. Tajusin,

että Jumala auttoi meitä apostolin sanoilla mietiskelemään niiden kolmen teologiallisen hyveen jumalallista punoutumaa, jotka muodostavat puitteet kristityn miehen ja kristityn naisen aidolle elämälle.

Kuulkaa uudelleen pyhän Paavalin sanoja: *Koska olemme siis tulleet uskosta vanhurskaiksi, meillä on rauha Jumalan kanssa Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta. Hänen kauttaan olemme uskossa saaneet pääsyn tähän armoon, jossa nyt olemme. Me riemuitsemme siitä toivosta, että pääsemme Jumalan lasten kirkkauteen.*

Emme kuitenkaan kerskaile vain siitä, vaan iloitsemme myös ahdingoissa, sillä tiedämme, että ahdinko saa aikaan kestävyyttä, kestävyys auttaa selviytymään koetuksesta ja koetuksesta selviytyminen antaa toivoa. *Eikä*

toivo ole turha, sillä Jumalan rakkaus on vuodatettu sydämiimme Pyhän Hengen kautta.

206 Olemme tässä Jumalan edessä,
joka johtaa meitä
tabernaakkelistaan.

Kuinka paljon saammekaan voimaa,
kun Jeesus on tällä tavalla todella
läsnä! Mietiskelymme aiheena on
tänään toivo, tuo Jumalan lempeä
lahja, joka täyttää sielumme ilolla.
Me olemme *spe gaudentes*, toivossa
iloiset, sillä jos olemme uskollisia,
meitä odottaa loputon Rakkaus.

Älkäämme milloinkaan unohtako,
että kaikkien ihmisten – siis myös
jokaisen meistä – valittavana on
maan päällä vain kaksi elämäntapaa:
joko elämme jumalallista elämää,
jossa taistelemme ollaksemme
otollisia Jumalalle, tai sitten elämme
animaalista eli eläimellistä elämää,
jossa sivuutamme hänet ja saamme
enemmän tai vähemmän pelkkää

inhimillistä valistusta. En ole milloinkaan antanut paljoakaan arvoa niille, jotka väittävät olevansa hyvällä asialla mutta ylpeilevät epäuskostaan. Rakastan heitä todella kuten kaikkia ihmisiä, veljiäni, ihailen heidän hyvää tahtoaan, joka tiettyssä mielessä voi olla jopa sankarillista. Samalla kuitenkin säälin heitä, sillä he ovat syvästi onnettomia, koska heiltä puuttuu Jumalan valo ja lämpö – ja lisäksi se sanomaton ilo, jonka suo toivon teologaalinen hyve.

Aito kristitty, joka elää uskonsa mukaisesti, toimii aina katse suunnattuna Jumalaan. Hänen näkökulmansa on yliluonnollinen. Hän tekee työtä tässä maailmassa, jota hän rakastaa, mutta hänen katseensa on suunnattu taivaaseen. Pyhä Paavali toteaa: ”*Quae sursum sunt quaerite*”, tavoitelkaa sitä, mikä on ylhäällä, missä Kristus istuu Jumalan oikealla puolella. Ajatelkaa

sitä mikä on ylhäällä, älkää sitä mikä on maan päällä. Tehän olette kuolleet – maailmalle kasteessa – ja teidän elämänne on Kristuksen kanssa kätkeyty Jumalaan.

Maalliset toiveet ja kristillinen toivo

207 Monet toistavat yksitoikkoisesti kulunutta sananpartta: Niin kauan kuin on elämää, on toivoakin. Toivo on heille veruke, johon vedoten he vaeltavat torjuen jatkuvasti ongelmat ja omantunnon vaivat. Se saattaa myös olla tekosyy, joka sallii heidän lykätä elämäntapojensa korjaamisen sine die eli loputtomasti eteenpäin. Samoin he viivyttävät taistelua, jota on käytävä jalojen tavoitteiden vuoksi, ja erityisesti he vitkastelevat, kun on kysymyksessä korkein päämäärä, yhtyminen Jumalaan.

Tällä tiellä päädytään minusta sekoittamaan toivo ja mukavuudenhalu.

Silloin ei pohjimmaltaan haluta saavuttaa mitään todella hyvää, mitään, mikä olisi oikeutettua henkisesti tai aineellisesti. Monien ihmisten korkeimpana pyrkimyksenä on pelkästään välttää kaikkea, mikä voisi häiritä keskinkertaisen elämän näennäistä rauhaa. Nämä arat, ujut, laiskat sielut ovat täynnä kaikenlaista hienoa itsekkyyttä ja tyytyvät siihen, että päivät ja vuodet kuluvat *sine spe nec metu*, ilman toivoa ja pelkoa, ilman pyrintöjä, jotka vaativat ponnistuksia, ja ilman taistelun vaivoja: tärkeää on vain välttää nöyryytyksen ja kyynelten vaara. Kuinka mahdotonta onkaan saavuttaa mitään, jos siitä luovutaan siksi, että pelätään niitä vaikeuksia, joita sen hankkiminen tuottaa! Jotkut asennoituvat kysymykseen pintapuolisesti ja pitävät toivoa vain helppohintaisena runoutena, jonka he pukevat kulttuurin ja tieteen verhoon. He eivät kykene

kohtaamaan vilpittömästi omaa
sisintään eivätkä valitsemaan hyvää,
ja siksi he pitävät toivoa pelkkänä
harhana, utooppisena unelmana,
yksinkertaisena lohdutuksena
elämän ahdingoissa ja vaikeuksissa.
Toivo – väärä toivo – on muuttunut
perusteettomaksi mielijohteeksi, joka
ei vie minnekään.

208 Mutta vaikka näitä arkoja ja
joutavia onkin runsaasti, maailmassa
on myös paljon oikeamielisiä
ihmisiä, joita elähdyttävät jalot
ihanteet, vaikka heidän
vaikuttimensa eivät olekaan
yliluonnollisia vaan vain
ihmisrakkaudesta nousevia. He
suostuvat monenlaisiin
kieltäymyksiin ja uhrautuvat
jalomielisesti palvelemaan toisia,
auttamaan heitä heidän
kärsimyksissään ja vaikeuksissaan.
Olen aina tuntenut kunnioitusta ja
jopa ihailua sitä hellittämättömyyttä
kohtaan, jota he osoittavat

tehdessään päättäväisesti työtä
puhtaan ihanteen hyväksi. Siitä
huolimatta pidän velvollisuutenani
palauttaa mieliinne, että kaikki,
mihin täällä maan päällä ryhdymme
pitäen sitä pelkästään omana
työnämme, kantaa alusta alkaen
katoavaisuuden leimaa. Muistakaa
Raamatun sanat:”Mutta kun minä
käänsin huomioni kaikkiin töihin,
joita käteni olivat tehneet, ja
vaivannäköön, jolla olin vaivannut
itseäni niitä tehdessäni, niin katso: se
oli kaikki turhuutta ja tuulen
tavoittelua; eikä ole hyötyä mistään
auringon alla.” Tällainen
katoavaisuus ei kuitenkaan
tukahduta toivoa.

Päinvastoin heti kun tajuaamme,
kuinka mitättömiä ja tilapäisiä
maalliset hankkeemme ovat,
avautuu tie aitoon toivoon, joka
korottaa kaiken ihmistyön ja tekee
siitä paikan, jossa kohdataan Jumala.
Silloin työtämme valaisee ikuinen

valo, joka karkottaa pettymysten
pimeät varjot. Mutta jos teemme
ajallisista hankkeistamme
ehdottomia tavoitteita, poistamme
näköpiiristämme iankaikkisen
asumuksemme ja luovumme
päämäärästä, johon meidät on luotu,
nimittäin rakastamaan ja ylistämään
Herraa ja sitten omistamaan hänet
taivaassa.

Kaikkein loistavimmatkin
yrityksemme muuttuvat petokseksi
ja jopa välineeksi, jolla luoduilta
riistetään niiden arvo. Muistakaa
pyhää Augustinusta, joka oli saanut
kokea paljon katkeraa aikana, jolloin
hän ei vielä tuntenut Jumalaa ja etsi
onnellisuutta tämän ulkopuolelta.

Hänen vilpittömän ja kuuluisan
huudahduksensa kuului: *”Herra, sinä
loit meidät yhteyteesi, ja meidän
sydämemme on levoton, kunnes se
löytää levon sinussa!”* Ihmisen
elämässä ei kenties ole suurempaa

murhenäytelmää kuin se pettymys, josta hän kärsii, kun on itse turmellut tai väärentänyt oman toivonsa pantuaan sen muuhun kuin siihen ainoaan Rakkauteen, joka ravitsee tekemättä koskaan kylläiseksi.

Se varmuus, jonka saan tuntiessani ja tietäessäni olevani Jumalan lapsi, täyttää minut aidolla toivolla. Koska toivo on yliluonnollinen hyve, se mukautuu vuodatuksessaan meidän luontoomme, ja siten se on myös hyvin inhimillinen hyve. Toivon, että teillekin tapahtuisi samoin. Olen onnellinen, sillä olen varma, että pääsemme taivaaseen, jos keitämme uskollisina loppuun asti. Voin iloita siitä, *quoniam bonus*, koska Jumalani on hyvä ja hänen laupeutensa ääretön. Tämä vakaumus saa minut tajuamaan, että vain siinä missä on Jumalan jälki, näkyy häviämättömänä iankaikkisuuden merkki, ja siksi sillä on katoamaton arvo. Sen vuoksi toivo ei vie minua

erilleen maallisista asioista, vaan se
lähentää minua näihin
todellisuuksiin uudella kristillisellä
tavalla: yritän paljastaa kaikessa,
missä suhteessa langennut
luontomme on Jumalaan, Luojaan ja
Lunastajaan.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
fi-fi/gospel/jumalan-pojan-valtuuksien-
todistajat/](https://opusdei.org/fi-fi/gospel/jumalan-pojan-valtuuksien-todistajat/) (21.2.2026)